

Принципът ДЕН-ГОДИНА

И като навършиш тия, тогава легни на дясната си страна и носи беззаконието на Юдовия дом четиридесет дни; по един ден ти определях за всяка година.
Езекиил 4:6

УКАЗАНИЯ НА ПОГРЕШНИ МЕСТА

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

Езек. 4:6

Слънцето топлеше, греейки през люка на автомобила. Джъстин и Хейди се возеха и се радваха на времето, сякаш беше пролет, въпреки че все още беше ранен март. Бяха се събрали с приятели от младежкото съботно училище - 16 коли - и денят сякаш беше създаден само за автомобилно състезание.

“Търсим стар червен хамбар”, каза Хейди, “след това завиваме наляво”.

“Колко е далече?”

След като провери одометъра и картата, тя отговори: “Би трябвало да е след 2 мили”. След няколко минути те намалиха, тъй като не искаха да го пропуснат. Наляво, малко встрани от пътя, те забелязаха нещо. То беше повече кафяво, отколкото червено, но трябваше да е то. След като зави наляво, Джъстин попита за следващото указание.

“Оставаме на този път около три мили и след това завиваме наляво при патешкото езеро”.

Джъстин беше внимателен и следеше скоростта си, тъй като им измерваха времето на всеки пост. Ако пристигнеха твърде рано, това показваше, че са карали бързо и следваше наказание. Стриктно се изискваше да се спазват законите за движение по пътищата и те не искаха да им отнемат точки за това.

Джъстин поглеждаше в огледалото за задно виждане за други състезатели. Всяка кола напускаше началния пост 5 минути след предишната. Те имаха добро време и до сега не бяха пропуснали нищо.

Караха три мили и затърсиха езерцето.

“Това трябва да е”, каза Хейди неубедено.

“Прилича повече на голяма локва, отколкото на патешко езеро. Да продължим да търсим”.

След още половин миля Джъстин се съгласи с Хейди и обърна.

Те продължиха да следват указанията едно след друго, но нещата не пасваха така, както би трябвало да бъде. Докато караха, проследиха по картата пътя от самото начало и разбраха грешката си. Мащабът, отбелязан отгдолу на картата показваше, че един инч се равнява на 10 мили.

Хейди беше мислила, че един инч се равнява на една миля. Те търсеха указания на погрешните места и се опитваха да напаснат обектите, на които попадаха, към картата. Една проста грешка ги насочи по погрешна следа и те изгубиха състезанието.

Пророчеството може да има същите резултати. Ако не разберем правилния мащаб, написан под указанията, ще търсим исторически моменти на погрешното място или време. И ще се опитваме да напаснем резултатите към Божието Слово.

В Езекиил 4:6 четем: “По един ден ти определих за всяка година”. Докато изучаваме съда чрез пророчеството, трябва да се уверим, че тълкуваме Библията през правилния мащаб, който Бог е осигурил - или безнадеждно ще се изгубим.

**Караха три мили и
затърсиха езерцето.**

Неделя
20 август

НАПРАВИХМЕ ИЗЧИСЛЕНИЕТО - СЕГА КАКВО?

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

**Изх. 34:22; Лев. 12:5; Числа 14:34; Втор. 16:10;
Езек. 4:5,6; Дан. 8:17,19,26; 10:2,3**

Бог, Които създаде времето, го и контролира (Числа 14:34; Езек. 4:5,6). Тези стихове са основните доказателства за принципа ден-година. В случая на евреите в пустинята Божият гняв е толкова голям, че Той проклена народа да се движи 40 години в кръг, което е символ на 40-те дни, през които съгледвачите бяха в Ханаанската земя. Отново в Езекиил Бог заменя години за дни, или дни за години като символ - като не иска от Езекиил да преживее буквалните години на греховете на Израел и Юда. Прилагането на заменимостта на годините и дните към пророчествата от Даниил 8 и 9 ни довежда до 1844 като началото на съда преди пришествието. Но как това познание влияе на живота ни? Какво означава за нас, които живеем в 2006? По някакъв начин влияе ли на отношенията ни с Бога? Вярвам, че това знание е много важно и то би трябвало да ни доведе до три различни отговора.

“Толкова се уплаших“ (Дан. 8:17; 10:2,3).

След като Даниил получи пророчествата от Бога, незабавната му реакция беше страх. В никой от записаните в книгата му случаи Даниил не парадирал, прогласявайки своето величие за това, че е получил пророчества. Точно обратното. Той чувстваше нужда да падне на колена в смирение. Беше завладян изцяло от светостта и величието на Бога и отлично съзнаваше положението на

**Земното светилище
беше изцяло свързано с
поклонението.**

човечеството спрямо Него. След като получи Божието Слово, той не започна да празнува, да се перчи, да се глези (Дан. 10:3).

Бог е гарантирал на църквата ни разбиране на пророчествата, които Той даде на Даниил. Защо често изглежда, сякаш парадираме, че сме толкова велики - поради това, което Бог ни е показал? Всъщност би трябвало да имаме много по-голямо смирение и да се хвърлим на колена в страхопочитание пред Този, на Когото се покланяме.

Игваме да се поклоним (Изх. 34:22; Втор. 16:10).

Земното светилище бе свързано изцяло с богослужението. Една от причините, поради които Бог избра да обитава сред Своя народ, беше, за да имат те място, на което да могат да се фокусират върху Него - да дойдат и да Му отдадат чест и слава. Всички жертви, всички ритуали, всички празници - всички те бяха, за да могат израилтяните да се покланят на своя Създател. Обърнете внимание особено на последната част на Второзаконие

16:10: “като Му възвръщаш доброволен принос от ръката си, който ще принасяш, според както Господ, твоят Бог, те е благословил”. Бог е излял велико благословение върху църквата ни и върху нас като личности, като ни е дал разбиране на тези пророчества. Не би ли трябвало тогава в отговор да Му връщаме нашите големи приноси? Тъй като Той ни е благословил толкова изобилно, не би ли трябвало нашият отговор в поклонение да бъде пропорционално по-голям отколкото на тези около нас? Целта на небесното светилище няма да е по-различна от тази на земното: то е мястото, където един ден, скоро, ще можем да дойдем и да се поклоним на нашия Бог. Но междуременно не би трябвало да пренебрегваме задължението си да почитаме, величаем и прославяме Всесилния в нашето поклонение.

Това, което знаем, все още не ни спасява.

Без значение кога Исус започна служенето Си в Пресвящото място, едно нещо не се променя: светилището е свята земя. Земното светилище имаше точно определени правила и насоки, за да има гаранция, че светостта на светилището няма да се изгуби (Лев. 12:5). Но то си оставаше едно земно светилище - построено от грешни ръце; и службите в него се поднасяха от грешни сърца. Небесното светилище никога не е било опетнявано по този начин.

Ще бъдем ли толкова нагли, за да допуснем, че ще можем да си играем там с нашето знание и поклонение като трофей в грешните ни ръце? Да имаме пълното знание и разбиране на пророчеството, да смирим сърцата си, дори да отдадем поклонението, което е достойно за Бога - всичко това не означава абсолютно нищо, ако останем омърсени в сърцата си. За разлика от евреите ние нямаме многобройни правила и изисквания, които да следваме, за да бъдем очистени. Ние трябва - повтарям, трябва - да бъдем очистени от кръвта на Агнето, Исус Христос. Трябва да бъдем под Неговото прощение и благогат.

Сега какво?

Като прилагаме принципа ген-година към пророчествата на Даниил и достигаем до 1844 година, ние, които живеем в 2006, би трябвало да усещаме дори по-ясно неотложната необходимост да смирим себе си пред Бога, да Му се поклоним и да се уверим, че сме приели Неговото прощение и благогат.

Ако Исус е служил в Пресвящото място вече 162 години, ние очевидно имаме много по-малко време до края, отколкото са имали пионерите на нашата църква. Ние не можем да знаем колко хора Бог е създал и колко остават, но със всеки изминал ден идваме една стъпка по-близо до личната среща с нашия Свят Бог. Като резултат всеки от нас трябва да се запита какво означава смиренното, поклонението и прощението в живота ни. Какви резултати или промени е направило разбирането за съда в 1844 година в живота ви?

Понеделник

21 август

ПОЗНАТИ ТАЙНИ ЗА ДНЕС

СВИДЕТЕЛСТВО

Числа 14:34; Езек. 4:6; Дан. 8:14; Мал. 3:1,2

Наистина Господ Иеова няма да направи нищо, без да открие Своето намерение на слугите Си, пророците (Амос 3:7). Най-важните събития, които трябва да бъдат разкрити сега, са свързаните с последното време. С инструкции да направим своето “призоваване” и “избиране” сигурни, не е учудващо, че вярващите усърдно ще изучават, за да идентифицират периода обхващащ събитието, което е сравнено с “крадец нощем” (2Петр. 3:10). Усърдният изследовател на Писанията, Уилям Милър, направи точно това.

“Пророчеството, което изглеждаше, че най-ясно разкрива времето на Второто Пришествие, беше това от Даниил 8:14: “До 2300 денонощия; тогава светилището ще се очисти”. Следвайки своето правило да остави Библията да тълкува сама себе си, Милър научи, че един ден в символното пророчество представлява една година (Числа 14:34; Езек. 4:6); той забеляза, че периодът от 2300 пророчески дни или буквални години продължава доста след края на еврейската религиозна система, следователно не можеше да се отнася до светилището на тази система. Милър прие широко разпространеното схващане, че в християнската ера цялата земя е светилището, и затова счете, че очистването на светилището, предсказано в Дан. 8:14, представлява очистването на земята чрез огън при Второто идване на Христос”1.

Разбирането ден-година беше подкрепено и от историческите факти, тъй като други детайли от пророчеството на Даниил 7 и 8 се бяха изпълнили. Дори след разочарованието в ранните месеци на 1844 “това по никакъв начин не повлия на силата на доводите, които показваха, че 2300 денонощия свършват през годината 1844 и че великото събитие, представено чрез очистването на светилището, трябва да се случи тогава”2.

Когато Второто Пришествие не стана през 1844, вярващите не се поклатиха във вярата си в сигурността на пророчеството и

неговото времево тълкуване. И така, къде бяха събркали? На всяко друго място, но не и във времевия период! “Тъй като не можеха да видят никаква грешка в пресмятането на пророческите периоди, те бяха доведени да изучават по-отблизо предмета за светилището”3.

Вестта на светилището ни предупреждава, че Христос съди земята. Малахия предупреждава, че “И Господ, Козото търсите, неочаквано ще дойде в храма Си... Но кой може да издържи деня на пришествието Му? И кой ще устои, когато Той се яви? Защото е като огъня на пречиствач, и като сапуна на мепавчари.” (Мал. 3:1,2)

Как мислите?

1. Как можем да бъдем сигурни, като сме чели текста в 2Петр. 3:8, че времевият принцип на пророчествата не е 1 ден = 1000 години?

2. Как би трябвало знанието за съда преди пришествието или очистването на светилището да повлияе на вярващите днес?

1,2,3 "Великата борба"

ВРЕМЕ ЗА БРОЕНЕ

ЧЕРНО НА БЯЛО

Бит. 1:1-2:3; Даниил 8

Днес, независимо дали знаете това или не, вашият живот бива измерван чрез вибрацията на цезиевите атоми. През 1967 година Международната система С дефинира като единица мярка за време секундата¹. Секундата е "времетраенето на 9,192,631,770 периода на радиация, отговарящи на преминаването между две хипер фини нива на състояние на атом цезий-133". Дори ако това изречение значи малко за вас, вашият живот бива повлиян от атомния часовник при съоръжението НИСТ в Боулдър, Колорадо. Ние зависим от координирането на времето в модерния ни живот, като правим чрез него всичко - от равнинни измервания до използване на GPS локатори. А в ежедневната си практика използваме Грегорианския календар и различни часовници, за да се придържаме към времето.

Календарът едва ли е нещо, което е било измислено още от сътворението. Битие 1 установява деня и седмицата, но казва малко за месеците и годините. Няма очевиден начин да свържем лунните цикли с дните и годините, тъй като те не са пасват по подходящ начин. Годината трае от 365 дни, 5 часа, 48 минути, 45,96 секунди; годината не може да се раздели точно в лунарни месеци (средно: 29 дни, 12 часа, 44 минути, 3 секунди) 2.

Независимо от това много култури, включително еврейската, са използвали лунарните месеци, започвайки от пролетта и считайки 12 месеца от 29 или 30 дни за година. Този цикъл е имал за резултат една по-къса година, и така сезоните са се размествали. За да се реши проблемът, на всеки няколко години е бил добавян още един месец по решение на управниците и свещениците, за да се настрои отново календарът към сезоните. Установен календар с алгоритъм за определяне началото и продължителността на месеците не е съществувал в еврейската култура до 4 век (около 500 години след Даниил). Днес почти институциите на почти всички държави са приели Грегорианския календар (с по един допълнителен ден на всеки 4 години) като официален, но други календари продължават да се използват официално и неофициално. Израел използва Еврейския календар, някои държави от Персийския залив използват Мюсюлманския календар, а Азия използва Китайския календар.

Как мислите?

1. Как развитието и разнообразието от календари повлиява мнението ви за точността на това пророчество?

2. Защо Бог не е установил дължината на една година по време на Сътворението към нещо, което би се свързвало с лунарните месеци? Казано по-кратко, защо Той не е установил един календар в Битие?

3. Тъй като няма определен календар, обвързан с Библията, а има много календари от различни култури и времена, как можем да бъдем сигурни, че тълкуваната продължителност на годината е това, което се е имало предвид в Дан. 8:14?

1 <http://physics.nist.gov/cuu/Units/current.html>

2 Жаклин де Бургоинг, "Календарът: история, наука и легенда"

ИМА КАК

Откровение 1:3

Като размишляваме над темата за тази седмица, откриваме, че принципът ден-година е символично средство, което служи като ключ към много от Библейските пророчества.

Този принцип ни е представен много рано в Библията. В Битие 29:27 на Яков е казано да чака седем дена, след което му е казано да работи още 7 години, за да се ожени за Рахил. От този паралелизъм можем да заключим, че много от дадените в Библията времеве пророчества могат да бъдат разплетени по този начин.

Защо би трябвало да бъдем заинтересувани от знанието на всички тези пророчества? Ще разгледаме две гледни точки.

Теологична перспектива. Библейските пророчества не са били най-лесната тема за изучаване. Библейските учени са прекарвали години в изучаване на Писанията. Библията е записала различни примери за това как Бог наказва народа Си. Бог ги наказва с пълна година за всеки от дните, през които са сърешили (Числа 14:34), и в Езекиил 4:4-6 Израел е укорен за 390 дена, отново една година за всеки ден. Преминавайки към книгите Даниил и Откровение, стигаме до основната нужда от разбиране на този принцип.

Бог използва символи, за да ни накара да копаем малко по-дълбоко от буквалните тълкувания, за да ни обогати духовни.

Перспектива, подходяща за читателя. Много хора чувстват, че е пълна загуба на време да се изучават пророчествата. Те вярват, че живеем в Новия Завет и затова живеем под благодатта на Бога.

Истината е, че Бог използва цялата Библия, за да ни говори. Пророците, под водителството на Святия Дух, ни дават възношение за бъдещето и насока, за да живеем живота си.

Хората се опитват да предсказват бъдещето, като четат хороскопи, гледат на длан, практикуват "преминаването" и други страшни методи, но ние като християни, които вярват в Библията, не бива да търсим отвъд Божието Слово.

През 1844 една група милеристи се подготвяха, заедно с мнозина други, за идването на Господа. Въодушевени от изучаването си на пророчеството за 2300 денонощия, те всички се събраха в Порт Гибсън, Ню Йорк, на 22 октомври. Това, което започна като радостно очакване, се обърна в тъжно и мъчително събитие. Накрая се оказа, че датата е точна, но събитието е изтъквено погрешно. Грешката на милеристите беше че следваха своите собствени тълкувания на Библията. След много молитви и ръководство от Святия Дух, те се върнаха към своето изучаване на Библията и откриха истинското щастие. Благословен е този, който чете думите на това пророчество, и благословени са тези, които го чуват и приемат в сърцето си това, което е написано в него, защото времето е близо.

**Като християни,
които вярват в
Библията, ние не бива
да търсим отвъд
Божието Слово.**

ИЗГОДА ИЛИ УБЕЖДЕНИЕ

ГЛЕДНА ТОЧКА

Езек. 4:5,6; Дан. 8:14; 9:25

Защото Аз определих годините на беззаконието им да ти бъдат съответно число дни - триста и деветдесет дни, така ще носиш беззаконието на Израилевия дом. След като навършиш тези, тогава легни на дясната си страна и носи беззаконието на Юдовия дом четиридесет дни; по един ден ти определих за всяка година" (Езек. 4:5,6).

Вярването, поддържано от по-голямата част от християнството днес, е, че грабването ще отведе тези, които се боят от Бога, от земята, като след това ще последва време на изпитание. 1 Този период ще служи като втори шанс за тези, които са останали, за да преосмислят своето решение да отхвърлят Бога. Тогава Исус ще се върне и съди земята. Ясно е, че след като са видяли всички свои приятели и съседи, които са изповядвали вяра в Христос, да изчезват изведнъж, тези, които остават, ще бъдат убедени от факта, че има Бог, и ще се покаят. Кой тогава ще остане, за да бъде осъден в огньовете на ада, едно събитие, което ясно е описано в Писанието за тези, които отхвърлят спасението?

Библейското изявление, че "сега е ден на спасение" (2Кор. 6:2) е спорната точка в светлината на това вярване. За мнозина удобството на това вярване е в премахването на необходимостта да следват Христос сега, защото те са сигурни, че могат да правят каквото искат и да чакат грабването на светиите, за да започнат да следват Бога. Обаче Библията учи нещо съвсем различно.

В Даниил 8:14 ни се казва, че след 2300 денонощия (пророчески години според Езекиил 4:5,6) светилището ще бъде очистено. Началната точка за този времеви период, даден в Даниил 9:25, която исторически се отнася за 457 г.пр.Хр., ни довежда до 1844. Писанията разкриват, че очистването на небесното светилище означава началото на съда над цялото човечество (Лев. 16:16-22,23:26-30). Ако нашият съд е започнал преди скръбта и нашата вечна съдба е била по този начин определена, как тогава можем да променим позицията си по отношение на Бога в това време?

Ясно е, че популярната теория за втория шанс би била невъзможна в контекста на Святия Бог, Който ни съди преди времето на скръбта. Нашата вечна съдба ще бъде определена от това, с кого избираме да се съюзим днес. За да бъдем истински последователи на Христос, животът ни трябва да отразява това решение. Какво ще изберете, удобството или убеждението?

Как мислите?

1. Животът ми отразява ли вярата ми, че съдът се провежда в момента?
2. Как мога да споделям с тези около мен истината за това пророчество и да ги освобождавам от унищожителната илюзия за втория шанс?

1. Калвари Чапъл Саут Хемптън, "Великобритания, Нашите вярвания"
< www.calvarychapelsouthhampton.co.uk >; Карл Е. Олсън, 5 мита относно грабването

**Популярната теория
за втория шанс
би била невъзможна.**

Петък
25 август

ДА ЖИВЕЕМ С БОГА, А НЕ ЗА БОГА

ИЗСЛЕДВАНЕ Езек. 4:6

С две гуми

Да живееш с Бога всеки ден е много по-трудно от това просто да живееш за Бога, или да вярваш, че ще трябва да срещнеш Бога в съдния ден. За повечето хора съдът ще се случи в някой момент в бъдещето. Той е част от "събитията на последните дни" или "бъдещите събития". Той е нещо отдалечено. Да, казваме, че всичко е започнало през 1844. И въпреки това той е все още далеч. Далеч от ежедневието ни, от решенията, което вземаме, от приоритетите, чрез които живеем, от кариерата, която избираме. Като го поставяме в бъдещето - или чрез практиката, или просто като го вярваме - ние пропускаме възможностите за растеж и интимност с Бога. Това със сигурност е священо време в священо място - с един обичащ Бог.

А защо не?

- Направете две колони на лист хартия за писма със заглавията: "Какво ме тревожи?" и "Какво ме удовлетворява?" по отношение на съда. Направете списък.
- Отделяйте си 30 минути всеки ден, за да размишлявате върху Божията доброта и милост към вас.
- Гледайте видеоклипа на Майкъл Смит "Това е твоето време" и дискутирайте с група приятели.
- Намерете в някое списание, вестник или книга фотография, която илюстрира отношението на Бога към вас.
- Нарисувайте простичка картина за това как виждате сами себе си при срещата си с Бога в съда.
- Поддържайте за период от една седмица дневник: отбелязвайте как са преминавали за вас дните, в които сте избирали да живеете с Бога, а не за Бога.

Полезни връзки

Хауърд Пет, "Седем тайни разгадани"
Ранко Стефанович, "Откровението на Исус Христос"
Ян Полсен, "Дълбоките Божии неща: Ръководство за посветени хора към книгата Откровение"